

Om ofte stilte spørsmål

I denne spalten gjengis utvalgte spørsmål som er kommet til Revisorforeningens henvendelsessystem. Revisorforeningen har etter beste evne avgitt svar basert på de konkrete saksforholdene, men påtar seg ikke rettslig ansvar for riktigheten, fullstendigheten eller anvendeligheten av de svarene som er gjengitt.

Skattemessig kontinuitet og dokumentavgift

Kategori: Skatt

Spørsmål: Stein og Reidar er brødre og arver sin far. Faren etterlater seg en bolig og et næringsbygg. Boligen og næringsbygget er verdt åtte millioner kroner hver. Brødrene blir enige om at Stein får boligen og Reidar får næringsbygget.

Faren bodde i boligen til det siste og han kunne ha solgt den skattefritt. Næringsbygget har en saldo verdi på én million kroner.

Skal det skattemessig ses på som om brødrene har arvet en halvpart hver av boligen og næringsbygget, og at de deretter har overført en halvpart til hverandre?

Skatt

Svar: Nei, skattemessig er ikke dette noen form for realisasjon. Det avgjørende for inngangsverdien på det brødrene mottar, er hva den enkelte får ved utlodningen av dødsboet, jf. skatteloven § 9–7 (2).

Hovedregelen er at arvingene trer inn i arvelaters inngangsverdi mv., jf. § 9–7 (1). Fra dette er det visse unntak, blant annet for bolig som arvelater kunne ha realisert uten gevinstbeskatning, jf. § 9–7 (5).

Stein får en inngangsverdi på åtte millioner kroner, mens Reidar overtar farens inngangsverdi på én million kroner. En likedeling av arven tilsier derfor at brødrene må ta hensyn til den skatten som Reidar vil få ved en eventuell realisasjon av næringsbygget.

Dokumentavgift

Det er noen fritak for dokumentavgift ved hjemmelsoverføring av fast eiendom, jf. Stortingets vedtak om dokumentavgift. Det fremgår av § 2 bokstav f at det er fritak for ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendommen. Stein og Reidar har arvet en halvpart hver av boligen og næringsbygget. En hjemmelsoverføring basert på hva den enkelte arvet, ville gitt fritak for begge. I og med at de i stedet skal ha hver sin eiendom, må de imidlertid

betale dokumentavgift ved hjemmelsoverføringen tilsvarende verdien på den halvdel de ikke arvet.

Lån til enkeltpersonforetak – beskatning som utbytte

Kategori: Skatt

Spørsmål: Nina eier AS Invest. Hun har også et enkeltpersonforetak. Hun er klar over bestemmelsen i skatteloven § 10–11 (4) om at personlige lån til aksjeeier skal beskattes som utbytte, men hun mener at lån til enkeltpersonforetaket ikke omfattes av bestemmelsen. Har hun rett?

Svar: Nei, et slikt lån er omfattet av bestemmelsen. Bestemmelsen gjelder lån til «personlig skattyter», jf. § 10–11 (4). Om det blir avtalt at det er et lån til enkeltpersonforetak eller innehaveren av enkeltpersonforetaket, er i denne sammenheng uten betydning. Dette er ett og samme retts- og skattesubjekt.

Om Spør advokaten

Jane Wesenberg er advokat og partner i EY Law. Hun arbeider særlig med arbeidsrett, personvern, petroleumsrett, forvaltningsrett og offentlige anskaffelser. EY Law tilbyr tjenester innen et bredt spekter av forretningsjus, og i denne spalten vil Jane svare på spørsmål knyttet til hele EY Laws fagområde.

Har du spørsmål som også kan være av interesse for Revisjon og regnskaps lesere, kan disse sendes: jane.wesenberg@no.ey.com. i utgangspunktet vil kun spørsmål som kommer på trykk bli besvart.

Mindre rom for individuelle rimelighetshensyn i en nedbemanning

Høyesterett vurderte nylig om en arbeidsgiver ved en nedbemanningsprosess på grunnlag av ansiennitet, skulle lagt konsernansiennitet til grunn i stedet for selskapsansiennitet.

Spørsmålet i saken for Høyesterett var om to helikopterpiloters tjenestetid i konsernets danske og skotske selskap, skulle regnes med ved beregningen av ansiennitet når konsernets norske selskap skulle nedbemanne (konsernansiennitet).¹ Den gjeldende tariffavtalen tok utgangspunkt i selskapsansiennitet, men pilotene anførte at EØS-avtalens regler om fri bevegelighet og arbeidsmiljølovens krav til saklig oppsi-

gelse, la grunnlaget for å benytte konsernansiennitet.

Høyesterett vurderte først EØS-avtalens regler om fri bevegelighet for arbeidstakere opp mot tariffbestemmelsen om at ansiennitet bare skulle gjelde for det norske arbeidsgiverselskapet (selskapsansiennitet) og konkluderte med at tariffbestemmelsen verken utgjorde en direkte eller indirekte forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet.

Deretter gikk Høyesterett over til å vurdere hvorvidt tariffavtalens bestemmelse om selskapsansiennitet måtte anses å stride mot kravet om saklig oppsigelse. Høyesterett tok utgangspunkt i en uttalelse i lovens forarbeider, men kom til at denne ikke ga tilstrekkelig rettsgrunnlag for å

sette til side tariffavtalens bestemmelse om selskapsansiennitet.

Høyesterett påpekte til slutt at «[v]ed nedbemanning er det gode grunner til å bruke kriterier som gir forutberegnelighet og størst mulig grad av likebehandling. Da må man også akseptere at rommet for konkret rimelighet blir mindre, og at kriteriene kan slå hardere ut for noen arbeidstakere enn for andre.» Uttalelsen viser at det er mindre rom for individuelle rimelighetshensyn i en nedbemanningsprosess sammenlignet med en ordinær oppsigelse. Det var således riktig å anvende selskapsansiennitet i dette tilfellet, og dermed se bort ifra de ansattes tidligere ansettelsesforhold i andre selskaper i konsernet.

¹ Dommen har referanse HR-2017-1943-A.

HVEM KAN SØRGE FOR
AT REVISORER
ALLTID ER OPPDATERT?

STICOS KAN

Sticos Oppslag gir deg oversikt over komplisert regelverk innen skatt, mva., regnskap og arbeidsrett. Nå får du også relevant innhold for revisjon med standarder, sjekklister og en omfattende samling maler. Alt på ett sted! Enkelt. Trygt. Effektivt.

NYHET!
Nå med
revisjonsinnhold!